Μαθητική Πορεία

Έκδοση του νεολαιίστικου περιοδικού «Πορεία»
Αβέρωφ 23, τηλ.:210 8227992 - **Μάρτης 2021**
www.poreia.net

Η κυβέρνηση κλείνει τα σχολεία και χτυπά το δικαίωμα στη μόρφωση

Μετράμε είδη το τρίτο lockdown σε πολλές περιοχές της Ελλάδας και όπως και η υπόλοιπη κοινωνία έτσι και η εκπαίδευση γνωρίζει με τραγικό τρόπο της συνέπειές του. Για τρίτη φορά μέσα σε ένα χρόνο τα σχολεία έκλεισαν, πράγμα που πρώτ' απ' όλα χτυπάει τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών.

Αποκλειστικός υπεύθυνος για αυτή την κατάσταση είναι η κυβερνητική πολιτική. Εδώ και ένα χρόνο από την αρχή της πανδημίας, η κυβέρνηση δεν πήρε κανένα μέτρο για να κρατήσει ανοιχτά και ασφαλή τα σχολεία. Αντίθετα αξιοποίησε την πανδημία για να ψηφίσει στο πλαίσιο των απαγορεύσεων που αυτή επέβαλε, ένα σωρό αντιδραστικά νομοσχέδια. Είναι χαρακτηριστικό ότι στο νόμο που ψήφισε πέρυσι την Άνοιξη αύξησε ακόμα περισσότερο τον αριθμό των μαθητών ανά τμήμα, την ώρα που κυνηγούσε με ΜΑΤ και χημικά τους μαθητές και τη νεολαία που έβγαιναν στις πλατείες για να μη συνωστίζονται όπως έλεγαν στελέχη της.

Στην πραγματικότητα, απέναντι στα δίκαια αιτήματα για λιγότερους μαθητές ανά τμήμα, για πρόσληψη περισσότερων εκπαιδευτικών, για μόνιμο και επαρκές προσωπικό καθαριότητας στα σχολεία, τα μόνα μέτρα που πήρε η κυβέρνηση απέναντι στην πανδημία περιλάμβαναν μάσκες, παγουρίνα, ανοιχτά παράθυρα μέσα στο καταχείμωνο και τελικά το κλείσιμο των σχολείων. Θέλησε μάλιστα με την τηλεκπαίδευση να εμφανίσει μια εικόνα ότι τάχα όλα λειτουργούν κανονικά, όταν είναι πλέον γνωστό ότι ούτε όλοι οι μαθητές είχαν πρόσβαση σε αυτή, αλλά και ότι δεν μπορεί η τηλεκπαίδευση να αντικαταστήσει την ζωντανή εκπαιδευτική διαδικασία.

Στις αρχές της σχολικής χρονιάς, οι μαθητές κινητοποιήθηκαν διεκδικώντας τα αιτήματά τους. Απέναντι στον αγώνα τους η κυβέρνηση όχι μόνο δεν ικανοποίησε κανένα από αυτά τα αιτήματα, αλλά απάντησε με ΜΑΤ, χημικά και συλλήψεις μαθητών. Κόντρα στην αντιεκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης οι μαθητές πρέπει να συνεχίσουν στον ίδιο δρόμο. Να παλέψουν για:

- Άμεσο άνοιγμα των σχολείων
- Ασφαλή σχολεία με όλα τα μέτρα προστασίας

Χιλιάδες μαθητές πετιούνται έξω από το πανεπιστήμιο

Με το νέο νόμο για τα πανεπιστήμια που ψηφίστηκε μέσα στον Φλεβάρη η κυβέρνηση επιτίθεται για μια ακόμα φορά στα φοιτητικά δικαιώματα. Ο νέος αυτός νόμος προβλέπει διαγραφές φοιτητών και χτύπημα των δημοκρατικών δικαιωμάτων με τη δημιουργία πανεπιστημιακής αστυνομίας μέσα στα πανεπιστήμια, καθώς και με άλλες διατάξεις που τιμωρούν σκληρά όσους φοιτητές κινητοποιούνται ενάντια στην αντιεκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης.

Ταυτόχρονα όμως, με το νέο νόμο προβλέπεται η καθιέρωση ελάχιστης βάσης εισαγωγής για την είσοδο στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Έτσι, ένα μεγάλο κομμάτι μαθητών δεν θα καταφέρει να περάσει σε κάποια σχολή την επόμενη χρονιά. Υπολογίζεται ότι περίπου 25.000 μαθητές λιγότεροι θα περάσουν του χρόνου σε κάποιο πανεπιστήμιο. Η υπουργός παιδείας υποστηρίζει ότι αυτό το κάνει για να ανέβει το επίπεδο και η ποιότητα της εκπαίδευσης στη χώρα μας. Στην πραγματικότητα κυβέρνηση και υπουργείο λένε ψέματα. Και αυτό γιατί την ίδια στιγμή που πετάν έξω από την τριτοβάθμια εκπαίδευση χιλιάδες μαθητές με πρόσχημα τη χαμηλή τους βαθμολογία, ταυτόχρονα αναγνωρίζουν τα πτυχία των ιδιωτικών κολεγίων ως ισότιμα με αυτά των δημοσίων πανεπιστημίων. Έτσι ακόμα και κάποιος που έγραψε μηδέν στις πανελλήνιες μπορεί εφόσον πληρώσει κάποιο κολέγιο να αποκτήσει ένα πτυχίο που είναι ισότιμο με αυτό ενός δημόσιου πανεπιστημίου. Προφανώς πρόκειται για μια πολιτική που από τη μία πετάει τους μαθητές που προέρχονται από τα πιο φτωχά στρώματα της κοινωνίας έξω από το πανεπιστήμιο, ενώ από την άλλη δεν έχει κανένα πρόβλημα να δίνονται πτυχία στα πιο πλούσια στρώματα, απλά και μόνο επειδή έχουν τη δυνατότητα να αγοράσουν αυτά τα πτυχία.

«Αυτοί που μας κλέψαν τα βιβλία απ' τα χέρια...
Μας κατηγορούν ότι μείναμε ΑΔΙΑΒΑΣΤΟΙ»
από μαθητική κινητοποίηση

Αυτήν την κατεύθυνση άλλωστε εξυπηρετεί και η κακόφημη τράπεζα θεμάτων. Η τράπεζα θεμάτων αποτελεί έναν μηχανισμό που μετατρέπει ακόμα περισσότερο το λύκειο σε εξεταστικό κέντρο. Στην πραγματικότητα με την εφαρμογή της τράπεζας θεμάτων όλο το εκπαιδευτικό έργο θα προσαρμοστεί σε μια φροντιστηριακού τύπου απομνημόνευση πληροφοριών παρά στην κατεύθυνση κατάκτησης της γνώσης από τους μαθητές. Όλη η εκπαιδευτική διαδικασία θα περιστρέφεται γύρω από την επιτυχία στις εξετάσεις. Με αυτόν τον τρόπο πολλαπλασιαστούν οι μαθητές που εγκαταλείπουν το λύκειο και βασικά εκείνοι που δεν μπορούν να ανταποκριθούν οικονομικά στην όλο και μεγαλύτερη ανάγκη για φροντιστήρια και ιδιαίτερα. Στόχος της κυβέρνησης και του υπουργείου φυσικά είναι να εξοστρακίσει ένα μεγάλο κομμάτι των μαθητών από το Γενικό και από το Τεχνολογικό Λύκειο, κατευθείαν στην κατάρτιση, στις δίχρονες Σχολές Επαγγελματικής Κατάρτισης και στα «παραμάγαζα» που ιδρύουν οι επιχειρηματίες της γνώσης.

Απέναντι στην αντιεκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης οι μαθητές θα πρέπει να βγουν ξανά στο δρόμο του αγώνα και να παλέψουν:

- Ενάντια στην τράπεζα θεμάτων
- Ενάντια στον νέο αντιεκπαιδευτικό νόμο που πετάει χιλιάδες μαθητές έξω από τα πανεπιστήμια
- Ενάντια συνολικά στην αντιεκπαιδευτική πολιτική που χτυπά τα μορφωτικά τους δικαιώματα

Τηλεκπαίδευση: βέλος στη φαρέτρα της αντιεκπαιδευτικής πολιτικής

Σχεδόν ένα χρόνος έχει περάσει από το κλείσιμο των σχολείων. Η κυβέρνηση, αντί να πάρει όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε να κρατήσει τα σχολεία ανοιχτά και ασφαλή, επέβαλε το μέτρο της τηλεκπαίδευσης, τις τραγικές συνέπειες της οποίας έχουν βιώσει πολύ έντονα οι μαθητές. Σύμφωνα με έρευνα που δημοσιεύτηκε σε γνωστή εφημερίδα το 72,6 τοις εκατό των μαθητών θεωρεί ότι εμπέδωσε λίγο έως καθόλου την ύλη που "διδάχθηκε" μέσω τηλεκπαίδευσης, ενώ 8 στους 10 μαθητές θεωρούν ότι οι δυσκολίες υποβάθμισαν την ποιότητα του μαθήματος από αρκετά έως πάρα πολύ. Με αυτά τα δεδομένα, είναι φανερό ότι μόνο επιτυχημένη δεν ήταν η τηλεκπαίδευση.

Η εκπαιδευτική διαδικασία χρειάζεται την ζωντανή αλληλεπίδραση μαθητή – εκπαιδευτικού, τη συζήτηση μεταξύ τους, την ατμόσφαιρα της τάξης, τη ζωντανή επικοινωνία των μαθητών μεταξύ τους και των μαθητών με τον εκπαιδευτικό. Τίποτα από αυτά δεν μπορεί να συμβεί πίσω από έναν υπολογιστή. Μέσω αυτού, μόνο σκόρπιες πληροφορίες μπορούν να μεταφέρονται και αυτό εάν δεν υπάρχουν τεχνικά προβλήματα. Όπως όμως είδαμε, τεχνικά προβλήματα προέκυπταν συνεχώς, ενώ ένα μέρος των μαθητών δεν είχε πρόσβαση σε υπολογιστή ή ίντερνετ. Η κυβέρνηση ούτε αυτό δεν θέλησε να εξασφαλίσει, αντίθετα το έριξε και εκεί στην "ατομική ευθύνη". Ατομική ευθύνη να βρεθούν υπολογιστές, ίντερνετ, ατομική ευθύνη να βρεθούν δεύτεροι – τρίτοι υπολογιστές (καθώς μπορεί οι γονείς να δουλεύουν με τηλεργασία). Κι όταν έπεφτε το ίντερνετ, πάλι συστάσεις για "ατομική ευθύνη" για να μη χρησιμοποιείται το ίντερνετ υπερβολικά συγκεκριμένες ώρες! Ας θυμόμαστε τους μαθητές στο νομό Ηλείας που πήγαιναν να παρακολουθήσουν το μάθημά τους στο...καφενείο για να έχουν πρόσβαση στο ίντερνετ, ή τη μητέρα στο Ρέθυμνο που καθόταν με τα παιδιά της δίπλα από γκαράζ σούπερμαρκετ, για να έχουν τα παιδιά πρόσβαση στο ίντερνετ, αφού δεν είχε ίντερνετ στο σπίτι.

Ταυτόχρονα, η τηλεκπαίδευση έχει ευρύτερες αντιεκπαιδευτικές στοχεύσεις. Πέρυσι τον Μάρτη, η κυβέρνηση διατράνωνε ότι αποτελεί "προσωρινό μέτρο". Ωστόσο, τον Σεπτέμβρη, πήγε να χρησιμοποιηθεί ως κατασταλτικό μέτρο απέναντι στις μαθητικές καταλήψεις, που γινόταν ακριβώς για να ανοίξουν τα σχολεία με μέτρα προστασίας. Επίσης, είναι φανερό ότι μπορεί να χρησιμοποιηθεί ακριβώς και για να μη γίνονται διορισμοί καθηγητών, ή και για να μη λειτουργούν και ολόκληρα σχολεία σε ακριτικές ή νησιωτικές περιοχές. Αυτό δήλωσε ανοιχτά η βουλευτής Κυκλάδων της ΝΔ, Κ.Μονογυιού, ως "λύση" για τους μαθητές που ζουν στα "μικρονήσια". Η τηλεκπαίδευση, λοιπόν, ήρθε για να μείνει και για να χρησιμοποιηθεί για το περαιτέρω κλείσιμο σχολείων, για τον μη διορισμό καθηγητών, συνολικά για να υπηρετήσει την αντικπαιδευτική πολιτική.

Η τηλεκπαίδευση δεν είναι ένα επιβεβλημένο μέτρο λόγω πανδημίας, αλλά μέρος της αντιεκπαιδευτικής πολιτικής που εφαρμόζεται με πρόσχημα την πανδημία. Επιλέγεται ως "λύση" ακριβώς για να μην παρθούν τα πραγματικά μέτρα για τη συνέχιση της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Ξεκαθαρίζοντας τον ρόλο της τηλεκπαίδευσης, οι μαθητές, μαζί με τους γονείς και τους εκπαιδευτικούς, έχουν κάθε λόγο να βγουν στον αγώνα για να ανατρέψουν αυτήν την πολιτική. Για να απαιτήσουν μαζικά το άμεσο άνοιγμα των σχολείων τους με όλα τα μέτρα προστασίας.

Τηλε-θέατρο;

Έτος 2021 πλάι με τον κορονοϊό. Διαδικτυακά τα σχολεία, διαδικτυακά τα φροντιστήρια, τα μαθήματα όλων των ειδών, τηλεργασία, δικτυακά η μουσική, διαδικτυακά και το θέατρο. Δεν μπορείς ούτε να δεις ζωντανά μια παράσταση, ούτε να μάθεις, ούτε να παίξεις. Εμείς που αγαπάμε το θέατρο συμβιβαζόμαστε με τις οθόνες. Όσοι τις έχουμε. Αρκούν οι οθόνες; Όχι. Θέατρο σημαίνει επικοινωνία, ουσιαστική επικοινωνία που χρειάζεται τεντωμένες όλες τις αισθήσεις μας. Δεν αρκούν τα μάτια και τα αυτιά μας.

Συμβιβαζόμαστε επειδή το διαδίκτυο καθιστά εφικτή την προβολή μιας θεατρικής παράστασης και τα μαθήματα θεάτρου. Ναι, μπορούμε να δούμε μια βιντεοσκοπημένη θεατρική παράσταση. Δεν είναι όμως ούτε θέατρο αλλά ούτε ταινία. Βλέπουμε ηθοποιούς να κινούνται και να μιλούν χωρίς την μαγεία στα μάτια τους, και χωρίς την μαγεία στα μάτια μας.

Τα μαθήματα θεάτρου είναι δύσκολα, όπως κάθε τηλεκπαίδευση. Γιατί; Γιατί είμαστε καθιστοί στην καρέκλα. Το σώμα κοιμάται, οι αισθήσεις μας είναι ζαλισμένες, αγουροξυπνημένες, τα μάτια ορθάνοιχτα που τσούζουν από το κακό φως της οθόνης, η καρδιά μας ανοιχτή να ακούσει, αλλά το μυαλό αρνείται αυτόν τον συμβιβασμό. Το θέατρο μοιάζει με αθλητική προπόνηση. Ζεσταίνει τα σώματα, ξυπνά τα αντανακλαστικά, μας τσιτώνει γλυκά. Το θέατρο γίνεται με ανθρώπους, χρειάζεται άγγιγμα και ανάσες, χωρίς τις μάσκες. Το θέατρο γίνεται με μεράκι, με ησυχία, με φασαρία, με ηχώ από τις δυνατές φωνές μας ή με ηχώ από την σιωπή. Όχι την διαδικτυακή σιωπή που δεν ξέρουμε αν ο άλλος μας ακούει, αλλά την άλλη σιωπή, την χρήσιμη, την θεατρική, την αισθαντική.

Ωστόσο η τέχνη πάντα νικά. Έστω και με αυτούς τους τρόπους, γίνεται δυνατή η επαφή μας με το θέατρο. Αυτή η επαφή είναι σημαντική, καθώς έστω και στο σπίτι μπορούμε να νιώσουμε όσο γίνεται κοντά με τους άλλους και με την τέχνη μας. Η αγάπη για το θέατρο μας δυναμώνει, μας ατσαλώνει και θα έρθει η ώρα που θα φωνάζουμε δυνατά, θα αγκαλιαζόμαστε σφιχτά, θα 'μαστε πολλοί, όλοι μαζί και θα κάνουμε αυτό που αγαπάμε.

Θεοδώρα Κ, μαθήτρια Γ'Λυκείου

Εκμάθηση μουσικών οργάνων εξ αποστάσεως και πολλαπλά προβλήματα στο Μουσικό Λαμίας

Από την αρχή της καραντίνας ακούμε συνεχώς την κυρία Κεραμέως και την κυβέρνηση να υποστηρίζει ότι η φετινή σχολική χρονιά δεν έχει εμφανίσει κανένα πρόβλημα, ως προς την εκπαιδευτική διαδικασία και την αποτελεσματικότητα της. Σύμφωνα με τα λεγόμενα τους όλα βαίνουν καλώς.

Ωστόσο οι ρωγμές σε αυτήν την «καλοφτιαγμένη» διαδικασία είναι εμφανής. Μέσα στο διάστημα της καραντίνας μέσω της τηλεκπαίδευσης διδάχθηκε το μεγαλύτερο μέρος της ύλης που θα εξεταστεί, στο τέλος της χρονιάς, στην περιβόητη τράπεζα θεμάτων. Άραγε πώς θα καταφέρουμε να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις του υπουργείου καθώς πάνω σε αυτή την ύλη έχουν δημιουργηθεί μεγάλα κενά που είναι δύσκολο να καλυφθούν;

«Η Δωρεάν Παιδεία δεν είναι ουτοπία,`
δώστε λεφτά για Μουσικά Σχολεία»

Σαν μην έφταναν οι ήδη υπαρκτές δυσκολίες, στα μουσικά σχολεία έπρεπε να αντιμετωπίσουμε και το πρόβλημα της διδασκαλίας τον μουσικών μαθημάτων από απόσταση(!), όπως η αρμονία, τα ατομικά μαθήματα οργανοχρησίας και άλλα που είναι σχεδόν αδύνατον να πραγματοποιηθούν από απόσταση. Όμως επιβάλλεται να διδαχθούν, καθώς πολλά από αυτά αποτελούν μέρος των τελικών εξετάσεων του Ιουνίου.

Εκτός όμως των προβλημάτων που προέκυψαν από την τηλεκπαίδευση, υπάρχουν και άλλες διαχρονικές δυσλειτουργίες, που αντιμετωπίζει το Μουσικό σχολείο Λαμίας και γενικότερα όλα τα Μουσικά σχολεία. Εκ των οποίων η σημαντικότερη είναι η καθυστέρηση διορισμού καθηγητών μουσικών μαθημάτων, ένα θέμα πού επαναλαμβάνετε κάθε χρονιά. Έχουν μάλιστα σημειωθεί διορισμοί έως και ένα μήνα πριν τις τελικές εξετάσεις με αποτέλεσμα οι μαθητές να μην καταφέρουν ποτέ να μάθουν πως να παίζεται ουσιαστικά το μουσικό όργανο που τους ενδιαφέρει.

Τέλος ένα μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζει το σχολείο μου από την αρχή της σχολικής χρονιάς είναι η μετακίνηση από και προς αυτό. Το σχολείο στεγάζεται έξω από την πόλη της Λαμίας και έτσι πολλοί είναι οι μαθητές, ανάμεσα τους και εγώ, που αναγκαζόμαστε να παίρνουμε κάποιο λεωφορείο για τη μετακίνηση μας και ο συνωστισμός είναι δεδομένος.

Φέτος, λόγω της πανδημίας, θα έπρεπε να είχαμε από την αρχή της χρονιάς περισσότερα λεωφορεία για τη μετακίνηση μας, κάτι που όμως δεν συνέβη. Ωστόσο η κατάσταση διορθώθηκε, εν μέρει, μόλις πριν από ένα μήνα μετά την παρέμβαση του συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων, καθώς πριν από αυτή ο αριθμός τους ήταν ο ίδιος με των προηγούμενων χρόνων.

Ακόμη υπάρχουν μαθητές οι οποίοι μένουν σε πιο απομακρυσμένες περιοχές ή και εκτός νομού Φθιώτιδας (πχ Καρπενήσι) τα οποία αναγκάζονται να παίρνουν υπεραστικά λεωφορεία όπου και σε αυτά όμως αντιμετωπίζουν το ίδιο ακριβώς πρόβλημα συνωστισμού.

Μαρία Κ., Μουσικό σχολείο Λαμίας

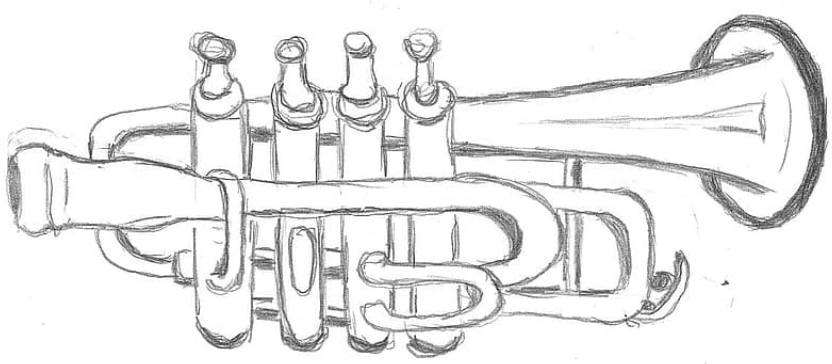

«Χαμένη» και η φετινή χρονιά

Είναι γνωστό πως για δεύτερη χρονιά μαθητές και καθηγητές εξακολουθούν να πραγματοποιούν τα μαθήματα μέσω της «τηλεκπαίδευσης».

Το γεγονός ότι τα διά ζώσης μαθήματα έχουν υλοποιηθεί μόνο για δύο μήνες αυτή τη σχολική χρονιά μας κάνει να αντιλαμβανόμαστε τη φθορά που έχει υποστεί το εκπαιδευτικό σύστημα.

Εξαιτίας της «τηλεκπαίδευσης», κυριαρχούν πάρα πολλά αρνητικά αποτελέσματα στον τομέα της παιδείας,καθώς υπάρχει μεγάλο ποσοστό μαθητών που δε μπορεί να εμπεδώσει την ύλη από την παράδοση των «τηλεμαθημάτων».

Επίσης, πολλοί μαθητές δεν παρακολουθούν καν το μάθημα, ενώ μαθητές που θέλουν να παρακολουθήσουν αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην πλατφόρμα του Webex. Σε πολλές περιπτώσεις, μαθητές, αλλά και δάσκαλοι δε διαθέτουν τις ανάλογες ψηφιακές δεξιότητες, ώστε να αντεπεξέλθουν στις νέες συνθήκες, στέλνοντας εργασίες, ασκήσεις. Αρκετοί δε μπορούσαν να μεταφερθούν στα ανάλογα links.

Θα αποτελούσε σοβαρή παράλειψη να μην τονίσουμε τα παιδιά πο,υ για οποιοδήποτε λόγο, δε διαθέτουν ηλεκτρονικές συσκευές, όπως λάπτοπ, τάμπλετ, κινητό ή ακόμα και ίντερνετ, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να παρακολουθήσουν τα μαθήματα.

Πέρα όμως από τα τεχνικά προβλήματα, υπάρχει επιπλέον η ψυχική και σωματική εξάντληση που έχει δημιουργηθεί και μας έχει κατακλύσει όλους μας τους τελευταίους μήνες.

Οσο καλά και αν εκτελούνται τα «τηλεμαθήματα», δε μπορούν να αντικαταστήσουν τα διά ζώσης μαθήματα. Γιατί για ένα παιδί το σχολείο είναι ο χώρος της κοινωνικοποίησης του, χωρίς να έχει το αίσθημα ρουτίνας που έχουμε όλοι αυτή την περίοδο.

Ταυτόχρονα, εκτός από τη θλίψη και την αίσθηση ρουτίνας που μας δημιουργείται, οι συνθήκες αυτές αντανακλούν, με τον ίδιο τρόπο, και το άγχος, ιδιαίτερα των μαθητών της Γ΄ Λυκείου που σε λίγους μήνες θα γράψουν στις πανελλαδικές εξετάσεις, ενώ κάνουν μάθημα με τέτοια μέθοδο. Και γενικά είναι πολύ ψυχοφθόρο να αγωνιάς για τα διαγωνίσματα και τους βαθμούς που κρίνονται μέσα από αυτό τον τρόπο διδασκαλίας.

Αξίζει, επιπλέον, να αναφερθούμε στις καταλήψεις που έγιναν από ένα αρκετά μεγάλο ποσοστό σχολείων σε όλη τη χώρα. Με αυτές, προσπαθούσαμε να κερδίσουμε τα δικαιώματα μας για καλύτερες συνθήκες, ενώ δεχόμασταν απειλές από το ίδιο το κράτος! Παλεύαμε, για να μην βρεθούμε στη κατάσταση που είμαστε τώρα, δηλ **ΜΕ ΚΛΕΙΣΤΆ ΣΧΟΛΈΙΑ**. Αντιμετωπίσαμε προβλήματα με τις απουσίες, μέχρι και το αυτόφωρο. Και γιατί όλα αυτά; Επειδή θέλουμε την παιδεία και τη γνώση που μας αρμόζει; Επειδή θέλουμε σχολεία ανοιχτά; Ή επειδή οι αντιλήψεις μας δεν συμπίπτουν με τις δικές τους;

Θα ήταν πολύ καλύτερο να ανοίξουν τα σχολεία. Να βρουν εναλλακτικούς τρόπους αξιολόγησης των μαθητών, να μη γίνει διεξαγωγή των προαγωγικών, αλλά και των απολυτηρίων εξετάσεων και να αρχίσουν να δημιουργούνται εγκαταστάσεις, οι οποίες θα είναι διαμορφωμένες με κριτήριο τις συνθήκες που καλύπτουν τις ανάγκες μας.

Στέλλα Κορνάρου, μαθήτρια της Β΄ Τάξης του ΓΕΛ Σητείας

Τηλεκπαίδευση στο Ανατολικό Αιγαίο

Η τηλεκπαίδευση, δημιούργησε αρκετά προβλήματα στην Ικαρία. Αρχικά εξαιτίας της μορφολογίας του νησιού σε αρκετά χωριά η σύνδεση στο διαδίκτυο είναι πολύ αδύναμη ή και ανύπαρκτη. Με αποτέλεσμα μερικά παιδιά να μην μπορούν να παρακολουθήσουν στο μάθημα ή και καθηγητές να μην μπορούν να διδάξουν, μένοντας έτσι όλη η τάξη πίσω στην ύλη. Επίσης, υποτίθεται ότι όποιος δεν έχει ίντερνετ μπορεί να μπει στο webex με δεδομένα κινητής τηλεφωνίας. Ωστόσο, υπάρχει πάλι το πρόβλημα ότι και τα δίκτυα κινητής τηλεφωνίας δεν εκπέμπουν σήμα σε όλο το νησί.

Επιπλέον, πολλά παιδιά δεν έχουν συσκευή για να συνδεθούν -όπως συμβαίνει βέβαια και στην υπόλοιπη Ελλάδα- και έτσι χάνουν το μάθημα τους επειδή δεν μπορούν να αγοράσουν υπολογιστή ή τάμπλετ. Ακόμα περισσότερο αν γίνει αναφορά στις πολύτεκνες οικογένειες, που αν έχουν παιδιά στην ίδια βαθμίδα εκπαίδευσης θα πρέπει να έχουν δύο τρεις ή και τέσσερις συσκευές για να έχουν τα παιδιά τους πρόσβαση στην τηλεκπαίδευση.

Ακόμη, στις πόλεις και σε μεγαλύτερα νησιά υπάρχουν τα φροντιστήρια τα οποία έχουν κυριολεκτικά αντικαταστήσει το σχολείο. Και όσα παιδιά καταφέρνουν να πηγαίνουν σε φροντιστήρια έχουν σχεδόν ήδη βγάλει την ύλη, ενώ φτωχότερα παιδιά και μαθητές από νησιά μένουν πίσω, και σε συνδυασμό με τις συνθήκες στερούνται ακόμη και το σχολείο. Παρόλα αυτά σύμφωνα με την κυρία Κεραμεως η τηλεκπαίδευση πηγαίνει μια χαρά, η ύλη προχωράει κανονικά και φυσικά έχουμε δωρεάν παιδεία.

Όλγα Π. Γ' ΓΕΛ Ικαρίας

Τα σχολεία εν μέσω πανδημίας

Το σχολικό έτος 2020-2021 βρίσκεται σχεδόν στην ίδια μοίρα με το 2019-2020. Και ενώ τα προβλήματα είναι φανερά, η πολιτική ηγεσία και το Υπουργείο Παιδείας συνεχίζει στην ίδια γραμμή.

Τόσο στα αστικά κέντρα όσο και στην επαρχία υπάρχει μεγάλος αριθμός μαθητών κάθε βαθμίδας, οι οποίοι κυρίως λόγω οικονομικών δυσκολιών, αδυνατούν να ανταπεξέλθουν στην νέα κατάσταση, που βρισκόμαστε σαν κοινωνία από τις αρχές του 2020. Πρόκειται για παιδιά, τα οποία δεν έχουν σύνδεση στο διαδίκτυο, δεν έχουν ηλεκτρονικές συσκευές, ίσως οι γονείς τους δεν είναι σε θέση ούτε τα φροντιστήρια τους να πληρώσουν, καθώς η ανεπάρκεια του εκπαιδευτικού συστήματος είναι προφανής και αναμφισβήτητη.

Συμπέρασμα? Ο λαός χρειάζεται στήριξη. Τα παιδιά χρειάζονται στήριξη. Ένα κράτος δικαίου πρέπει να φροντίζει για τα παιδιά του και όχι να "κλείνει το μάτι„ σε αυτούς που είναι οικονομικά ισχυροί. Η σημερινή συγκυρία απέδειξε για άλλη και φορά την αδιαφορία των πολιτικών και την έλλειψη ίσων ευκαιριών!

Κώστας Τ., ΓΕΛ Πελοπίου

Οι μαθητές θέλουν ανοιχτά και ασφαλή σχολεία

Με το ξεκίνημα της νέας σχολικής χρονιάς 2020-2021 επισημάνθηκαν σχεδόν από όλους τους πολίτες της Ελλάδος σοβαρά προβλήματα στη λειτουργία των σχολείων λόγω πανδημίας. Οι μαθητές κατέβαλαν πολλές προσπάθειες για την επίλυσή τους, όμως δεν ακούστηκαν. Έτσι ως τελευταία τους επιλογή, είχαν τις καταλήψεις.

Έκλεισαν πάρα πολλά σχολεία σ’ όλη την Ελλάδα κι αντί η Υπουργός Παιδείας Νίκη Κεραμέως να αντιληφθεί το πραγματικό πρόβλημα και τη σοβαρότητα της κατάστασης και να ακούσει τους μαθητές και να βρουν μία λύση, το μόνο που έκανε ήταν να ξαναχρησιμοποιήσει την πλατφόρμα του Webex σ’ όσα σχολεία ήταν κλειστά. Με αυτόν τον τρόπο υποτιμάται η προσπάθεια των μαθητών για τη σωστή λειτουργία των σχολείων.

Γιατί τα παιδιά τα οποία βρίσκονται στις καταλήψεις έπαιρναν απουσίες και απαγορεύονταν να μπουν στο μάθημα. Το πρόβλημα των μαθητών δεν ήταν να μην κάνουν μάθημα, το πρόβλημα τους ήταν να κάνουν μάθημα με τρόπο που δεν θα ήταν επιβλαβές για την υγεία τους. Διότι εν καιρώ πανδημίας 25-30 παιδία στοιβαγμένα σε μία μικρή τάξη είναι τουλάχιστον απαράδεκτο! Το χειρότερο είναι πως αν είχαν ληφθεί υπόψη τα αιτήματα των μαθητών, σίγουρα δεν θα βρισκόμασταν σ’ αυτήν την κατάσταση αυτή τη στιγμή.

Νεφέλη Χ. μαθήτρια Γ΄Λυκείου

Με την κατάργηση της κοινωνιολογίας και τις αλλαγές στο μάθημα της ιστορίας η Κυβέρνηση επιχειρεί να χτυπήσει την κριτική σκέψη των μαθητών

Από τα πρώτα αντιεκπαιδευτικά νομοσχέδια που πέρασε η κυβέρνηση, μεταξύ άλλων, ήταν η κατάργηση της Κοινωνιολογίας από την Τρίτη λυκείου, η κατάργηση των μαθημάτων κοινωνικών επιστημών από τις περισσότερες τάξεις (με ελάχιστες εξαιρέσεις) και η αλλαγή διδασκαλίας και βιβλίου του μαθήματος της Ιστορίας. Για να κατανοήσουμε τι σημαίνει αυτό αρκεί να δούμε μια μόνο δήλωση της κ. Κεραμέως την περίοδο ψήφισης του νομοσχεδίου: «η Ιστορία δεν πρέπει να έχει χαρακτήρα κοινωνιολογικό αλλά να αναπτύσσει την εθνική συνείδηση». Η προφανής σύγκλιση της κυβέρνησης με το όραμα «μόνο Εθνική Παιδεία» το οποίο πρόβαλε δημόσια η καταδικασμένη Χρυσή Αυγή, είναι τρομακτική και επικίνδυνη.

Η Ιστορία δεν είναι άθροισμα γεγονότων, κατασκευασμένων μεγάλων ιδεών και μεγάλων προσωπικοτήτων. Μια τέτοια ιστορία με περιεχόμενο σαν αυτό που ονειρεύεται η υπουργός παιδείας, μια τέτοια παιδεία όχι μόνο δεν καλλιεργεί πραγματικά και ουσιαστικά την κριτική σκέψη, αλλά αντιθέτως δείχνει τον δρόμο προς τον ρατσισμό και την μισαλλοδοξία.

Η Ιστορία (με τον κοινωνιολογικό της χαρακτήρα) και οι κοινωνικές επιστήμες μας επιτρέπουν να κατανοήσουμε τις αιτίες των γεγονότων και των φαινομένων. Μας επιτρέπουν να κατανοήσουμε ότι φαινόμενα όπως η φτώχεια, η αδικία και η ανισότητα είναι αποτέλεσμα συγκεκριμένων κοινωνικών συστημάτων, όπως αυτό που ζούμε. Δεν είναι δεδομένα και αιώνια. Μας δίνουν εργαλεία να αναπτύξουμε την κριτική μας σκέψη και να αντιληφθούμε ότι η κοινωνία δεν ήταν πάντα όπως είναι σήμερα, ότι αλλάζει συνεχώς κι ότι εμείς μπορούμε και πρέπει να έχουμε ενεργό ρόλο στις αλλαγές αυτές. Να μάθουμε ποια είναι τα δικαιώματά μας, ότι κατακτήθηκαν με αγώνες και πώς τα υπερασπιζόμαστε. Με αυτόν τον τρόπο, μπορούμε να δούμε τον εαυτό μας όχι ως ένα άτομο, μόνο και αποκομμένο αλλά ως αναπόσπαστο κομμάτι ενός συνόλου. Με όπλα την αλληλεγγύη και τον σεβασμό στο διαφορετικό, στον συνάνθρωπο μας. Μελετάμε το παρελθόν, για να κατανοήσουμε το σήμερα και να διεκδικήσουμε το μέλλον που μας αξίζει.

Σε αντίθεση με την κατεύθυνση που επιχειρεί να επιβάλλει η κυβέρνηση με τις αντιεκπαιδευτικές τις αλλαγές και το ξαναγράψιμο της ιστορίας όπως βολεύει εκείνη, εμείς πρέπει να παλεύουμε για ένα Δημόσιο και Δωρεάν σχολείο, προσβάσιμο για όλους που θα αναπτύσσει την κριτική σκέψη.

Αριστείας το Ανάγνωσμα ...

Κάμερες, λοιπόν, θα ήθελε το υπουργείο να βάλει στα σχολεία, ώστε να είναι διαρκής η επιτήρηση μαθητών και καθηγητών. Εμείς θα χειροκροτήσουμε θερμά αυτή την πρωτοβουλία, παρότι θα φέρει σε αχρηστία τον πολύτιμο θεσμό του χαφιές, και θα υπερθεματίσουμε, προτείνοντας μια καινοτόμα ιδέα, ώστε οι κάμερες να αξιοποιηθούν στο έπακρο. Γιατί δεν στήνουν ένα ριάλιτι σόου, σε συνεργασία με το ΣΚΑΪ, ας πούμε, όπου κάθε εβδομάδα θα διώχνουν από το σχολείο όποιο μαθητή και όποιον καθηγητή ψηφίσει το κοινό;

****

Πώς ακριβώς θα λειτουργήσει η τηλεκπαίδευση στα καλλιτεχνικά σχολεία; Θα κάνουν μπαλέτο από το ZOOM όπως πολύ εύστοχα αναρωτιόμαστε; Αν είναι να γίνει έτσι, τουλάχιστον μεριμνήστε να μας εγκαταστήσετε την αίθουσα χορού (με τις μπάρες και τα πάντα) κάπου στο σαλόνι. Ή το εργαστήριο ζωγραφικής, τη θεατρική σκηνή και το στούντιο μουσικής, ανάλογα την κατεύθυνση. Έτσι, ναι! Αλλά τι να την κάνεις την τέχνη, έτσι κι αλλιώς θα καταργήσουμε τα καλλιτεχνικά μαθήματα. Δυο φορές το χρόνο cheerleading είναι η μόνη τέχνη που χρειαζόμαστε. Και συνδυάζεται με τη γυμναστική, οπότε δεν απαιτούνται επιπλέον διδακτικές ώρες σπαταλημένες, και διευρύνει τη διαπολιτισμική παιδεία και τις σχέσεις Ελλάδας-ΗΠΑ.

Η σύλληψη του Πάμπλο Χασέλ, μήνυμα από το σκοτεινό μέλλον που ετοιμάζουν

Στις 15 Φλεβάρη, μία μέρα μετά τις περιφερειακές εκλογές της Καταλονίας, συνελήφθη ο 32χρονος Ισπανός μουσικός της ραπ Πάμπλο Χασέλ. Η σύλληψη έγινε μέσα στο πανεπιστήμιο της Lleida, πόλης της περιφέρειας στην οποία ο Χασέλ γεννήθηκε, μεγάλωσε και κατοικεί. Η σύλληψη βασίζεται σε αντιτρομοκρατικό νόμο που είχε θεσπίσει η δεξιά κυβέρνηση το 2015 και ανάμεσα σε άλλα αφορά και την "εξύμνηση της τρομοκρατίας".

Ο Χασέλ είχε καταδικαστεί σε δύο χρόνια φυλάκιση και το 2015 για τραγούδια που είχε δημοσιεύσει στο YouTube και θεωρήθηκαν εξτρεμιστικά, όμως τελικά δε φυλακίστηκε. Τώρα η τελευταία καταδίκη, από το 2018, εναντίον του αφορά αναρτήσεις του στο Twitter, όπου υποστηρίζει οργανώσεις που το ισπανικό κράτος θεωρεί τρομοκρατικές, όπως η GRAPO και η βασκική ETA και χαρακτηρίζει τη βασιλική οικογένεια και τον πρώην βασιλιά Χουάν Κάρλος ως μαφιόζους και παράσιτα. Επειδή και οι δύο οργανώσεις είναι ανενεργές, η ποινή διαμορφώθηκε στους εννέα μήνες φυλάκιση.

Αξίζει εδώ να σημειωθεί ότι, ο Χουάν Κάρλος, πρώην βασιλιάς της Ισπανίας, άφησε το θρόνο του το 2014 εν μέσω σκανδάλων. Πρόσφατα όμως αυτοεξορίστηκε στο Ντουμπάι, καθώς νέα σκάνδαλα βγαίνουν στο φως.

Εν ολίγοις, ο Πάμπλο Χασέλ θα οδηγηθεί στη φυλακή επειδή εξέφρασε δημόσια την άποψή του, η οποία μπορεί να είναι προκλητική και προσβλητική για τους κυρίαρχους κύκλους, αλλά θα περίμενε κανείς σε μια χώρα που επικαλείται τη δημοκρατία, να προστατεύεται από θεμελιώδεις αρχές όπως της ελευθερίας του λόγου και της καλλιτεχνικής έκφρασης.

Στην πραγματικότητα όμως ο Χασέλ είναι στοχοποιήμενος, διότι είναι ένας δημοφιλής καλλιτέχνης συνδεδεμένος με αναφορές σε κινήματα που η ισπανική αντίδραση θέλει να ξορκίσει και να καθυποτάξει, όπως το κίνημα των Καταλανών, το αντιφασιστικό κίνημα αλλά και το κομμουνιστικό κίνημα. Τα τελευταία χρόνια η επιρροή ραπ τραγουδιστών όπως ο Χασέλ έχει αυξηθεί στην Ισπανία και προφανώς το καθεστώς θέλει περιορίσει την απήχηση αυτή. Ο Χασέλ δεν είναι ο πρώτος τραγουδιστής ραπ που καταδικάζεται στην Ισπανία. Υπάρχει και η καταδίκη του φίλου του Γιόσεπ Μικέλ Αρένας, γνωστού ως "Βαλτόνιτς", για τους ίδιους λόγους, ο οποίος έχει καταφύγει στο Βέλγιο.

Όπως ήταν αναμενόμενο, η εξέλιξη αυτή προκάλεσε θύελλα αντιδράσεων, μαζικές διαδηλώσεις ξέσπασαν στην Καταλονία και αλλού που απαιτούν την απελευθέρωσή του, πολλοί πρυτάνεις επίσης τάχθηκαν ενάντια στη σύλληψή του και περίπου διακόσιες προσωπικότητες του καλλιτεχνικού χώρου, ανάμεσα τους ο Πέδρο Αλμοδόβαρ και ο Χαβιέρ Μπαρδέμ. "Αντιλαμβανόμαστε ότι αν αφήσουμε τον Πάμπλο να φυλακισθεί, αύριο μπορεί να έρθουν για οποιονδήποτε από εμάς", σημειώνει αυτονόητα και εύστοχα το κείμενο που συνυπέγραψαν.

Η περιπέτεια του Πάμπλο Χασέλ αποτελεί επεισόδιο εντός μιας γενικότερης κατεύθυνσης που αξιοποιώντας στο έπακρο και τη συγκυρία της πανδημίας, περιορίζει τις δημοκρατικές ελευθερίες και δικαιώματα γενικότερα και την ελευθερία του λόγου ειδικότερα. Από τον νόμο "καθολικής ασφάλειας" του Μακρόν στη Γαλλία, μέχρι τα όργια αστυνομικής βίας στις διαδηλώσεις στης Χιλή, την εξέγερση με αφορμή το θάνατο του Φλόυντ στις ΗΠΑ και τον αγώνα απέναντι στο αυταρχικό οπισθοδρομικό καθεστώς στην Ταϊλάνδη, σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης οι λαοί είναι αντιμέτωποι με αυτήν την πραγματικότητα.

Άλλωστε και στη χώρα μας ο λαός είναι αντιμέτωπος με μια πολιτική αστυνομοκρατίας και κρατικής τρομοκρατίας, η οποία απογειώθηκε με αφορμή την πανδημία. Τώρα, εν μέσω και των αποτροπιαστικών αποκαλύψεων που ξεκίνησαν από το λεγόμενο "ελληνικό #metoo" και κλόνισαν την εικόνα του κυβερνητικού περιβάλλοντος, ο πρωθυπουργός αναγκάστηκε να συγκαλέσει συζήτηση στη Βουλή για την "ποιότητα του δημόσιου διαλόγου". Οι τελευταίες πληροφορίες λένε ότι η κυβέρνηση ετοιμάζεται να αντεπιτεθεί και με την εισαγωγή σχετικού νομοσχεδίου. Ένα τέτοιο νομοσχέδιο αν έρθει, καμία ποιότητα δεν πρόκειται να εξασφαλίσει. Θα είναι επιβολή περιορισμού της ελευθερίας της έκφρασης κατά τις ανάγκες του ζοφερού μέλλοντος που ετοιμάζουν…

Η επικίνδυνη πολιτική τους αποτελεί απειλή για την ψυχική υγεία των παιδιών

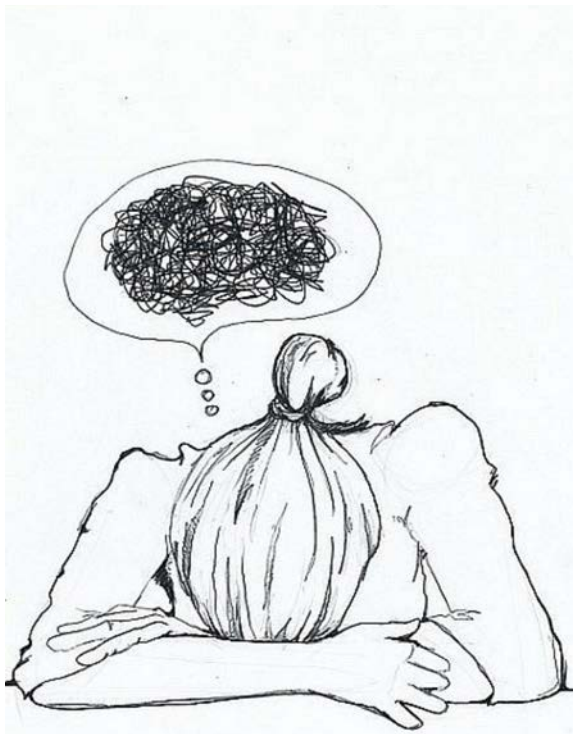

Όλο και περισσότερες έρευνες διενεργούνται το τελευταίο διάστημα, με σκοπό να αναδείξουν τις επιπτώσεις της καραντίνας, των περιοριστικών μέτρων και της τηλεκπαίδευσης, στην ψυχική υγεία παιδιών και εφήβων. Τα αποτελέσματα αποδεικνύονται κάτι παραπάνω από αποθαρρυντικά, καθώς κάνουν ξεκάθαρο, ότι οι παραπάνω περιορισμοί είναι πιο επικίνδυνοι για την υγεία των παιδιών σε σχέση με τον ίδιο τον ιό.

Η κοινωνική αποστασιοποίηση αναδεικνύεται το σοβαρότερο ζήτημα, καθώς ο περιορισμός των κοινωνικών επαφών, των μετακινήσεων και η πολιτική που απομονώνει την κοινωνία, έχει ως άμεσο αποτέλεσμα την μοναξιά. Πολλές μελέτες έδειξαν ότι τα παιδιά και οι έφηβοι είναι η πιο ευάλωτη ομάδα, καθώς επίσης και ότι η μοναξιά συσχετίζεται άμεσα με προβλήματα ψυχικής υγείας, κυρίως κατάθλιψη και κοινωνικό άγχος. Αυτό επιβεβαιώνεται και από έρευνες στην Αμερική που πιστοποιούν αλματώδη αύξηση στις επισκέψεις παιδιών στα νοσκομεία λόγω ψυχικών προβλήματων το διάστημα Μαρτίου-Οκτωβρίου, με ένα στα τρία παιδιά στην χώρα να βιώνουν συναισθήματα λύπης και κατάθλιψης.

Τις συνέπειες αυτές καθόλου δεν μετριάζει η διαδικασία της τηλεκπαίδευσης, όσο και αν η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προσπαθεί καθημερινά να αποδείξει την αποτελεσματικότητα της, εξισώνοντάς την με την δια ζώσης εκπαίδευση. Για το υπουργείο παιδείας όλα βαίνουν χωρίς κανένα πρόβλημα! Ακόμα όμως και όλα να λειτουργούσαν κανονικά, το σχολείο δεν είναι απλά ένα χώρος εκμάθησης, αλλά και ένας χώρος κοινωνικοποίησης και συναισθηματικής ανάπτυξης για τα παιδιά. Η διαδικασία της μάθησης αλλά και της ψυχοκοινωνικής ανάπτυξης συντελείται μέσα από την αλληλεπίδραση με τους άλλους, τη συζήτηση, την ανταλλαγή απόψεων, τα κοινά βιώματα, τη συνύπαρξη. Επομένως και η τηλεκπαίδευση σαν μέτρο αποτελεί από μόνη της ένα ακόμα μέτρο αποστασιοποίησης.

Οι μελέτες έρχονται απλά να επιβεβαιώσουν τα παραπάνω και να αναδείξουν τα ψέματα της κυβέρνησης. Σύμφωνα με πανελλαδική έρευνα του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης 9 στους 10 εφήβους έχουν βιώσει αρνητικά συναισθήματα αυτό το διάστημα, με κυρίαρχα το άγχος και την ψυχική εξάντληση. Στην ίδια έρευνα 86% των μαθητών δηλώνει ότι είχε έντονη διάσπαση προσοχής αυτό το διάστημα. Από την άλλη παρατηρήθηκαν μεγάλες δυσκολίες συγκέντρωσης ενώ και αύξηση της διαδικτυακής εξάρτησης και του εθισμού.

Απέναντι σε αυτή την πολιτική που εγκυμονεί πολύ σοβαρούς κινδύνους για την υγεία των παιδιών και των εφήβων η μόνη ξεκάθαρη απάντηση είναι οι μαθητές να επιστρέψουν στον ζωτικό τους χώρο, στα σχολεία, με όλα τα απαραίτητα μέτρα προστασίας. Αυτά που οι μαθητές διεκδίκησαν με τον αγώνα τους στην αρχή της σχολικής χρονιά και σύσσωμη η εκπαιδευτική κοινότητα έθεσε από την αρχή της πανδημίας.

ΧΤΥΠΟΥΝ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ!

1η εικόνα: Αστυνομικοί εισβάλουν σε μαθητική κατάληψη στον Χολαργό, η οποία έχει ως αίτημα «15 μαθητές ανά τάξη» και την λήψη άλλων υγειονομικών μέτρων στα σχολεία.

2η εικόνα: Μαθητικές κινητοποιήσεις στην αρχή της σχολικής χρονιάς με τα ίδια αιτήματα πνίγονται στα δακρυγόνα, στο ξύλο και έχουμε και συλλήψεις.

3η εικόνα: 15 χρονών μαθητές, κάποιοι και μέλη 15μελών συλλαμβάνονται και κρατούνται 4 μέρες στην αστυνομία και φορτώνονται με βαριές κατηγορίες.

4η εικόνα: Η υφυπουργός Παιδείας απειλεί ότι όποιος μαθητής δεν πηγαίνει αμέσως σπίτι του μετά το σχολείο θα τρώει πρόστιμο.

5η εικόνα: Ψηφίζεται νόμος που φέρνει ειδική πανεπιστημιακή αστυνομία, πειθαρχικά συμβούλια και διαγραφές φοιτητών.

Πολλές εικόνες μπορούν να αναφερθούν ακόμη, μα όλες μαζί οδηγούν μόνο σε μία «μεγάλη» εικόνα στο τέλος : **Οποιαδήποτε φωνή και αν σηκώσουν οι μαθητές και η νεολαία, η κυβέρνηση δεν έχει τίποτα άλλο να επιδείξει παρά μόνο τα γκλοπ, τις απειλές και ένα ηχηρό «βγάλτε τον σκασμό» σε όλους τους τόνους.** Είναι βασική πολιτική της επιλογή να μην στέκεται δίπλα στα προβλήματα των μαθητών και να ακούει τις ανάγκες τους, αλλά να στέκεται απέναντι και να τρομοκρατεί οποιονδήποτε σηκώνει κεφάλι και διεκδικεί με αγώνα τα δικαιώματα του. Οι μαθητές το γνωρίσαν πολύ καλά αυτό για άλλη μία φορά και στις τελευταίες κινητοποιήσεις τους, τόσο τον Οκτώβρη αλλά και ενάντια στο νομοσχέδιο Κεραμέως τον Φλεβάρη, όπου συνάντησαν την χυδαία κρατική καταστολή. Μάλιστα, δεν δίστασε η κυβέρνηση να χρησιμοποιήσει την πανδημία ως δικαιολογία για τα ανωτέρω, ενώ την ίδια στιγμή και μέχρι και σήμερα δεν έχει λάβει κανένα υγειονομικό μέτρο για την ασφάλεια των σχολείων!

Για ποιόν λόγο όμως χρειάζεται τόσο έντονη καταστολή θα αναρωτηθεί κάποιος. Μα γιατί τα σχέδια που έχει η κυβέρνηση για τους μαθητές ξέρει καλά ότι είναι εναντία στα συμφέροντα τους. Όλο αυτό το διάστημα ψηφίζονται νόμοι που χτυπάνε την δημόσια δωρεάν παιδεία. Τόσο η τράπεζα θεμάτων, η βάση εισαγωγής στα πανεπιστήμια, ο συνυπολογισμός των βαθμών όλων των τάξεων του λυκείου (που σημαίνει ανάγκη για περισσότερα φροντιστήρια), η τηλεκπαίδευση, τα δίδακτρα στις σπουδές, οι ελλείψεις καθηγητών και υποδομών κ.ο.κ. φωνάζουν ότι δεν μπορούν να σπουδάζουν όλοι και αυτοί που θα μπορούν να σπουδάζουν και να μορφώνονται θα είναι μόνο όσοι έχουν λεφτά για να ανταπεξέλθουν σε όλους αυτούς τους ταξικούς φραγμούς. **Γι' αυτό χρειάζεται η καταστολή, για να μπορούν όλες αυτές οι αντιεκπαιδευτικές ρυθμίσεις να ψηφίζονται με τις λιγότερες δυνατές αντιδράσεις!**

Οι μαθητές έχουν δίκιο που διεκδίκησαν υγειονομικά μέτρα στα σχολεία και ξεκίνησαν αγώνες για την υπεράσπιση του δικαιώματος τους στην μόρφωση. Έτσι πρέπει και να συνεχίσουν! Μαζί με τους συμμαθητές τους πρέπει να διεκδικήσουν Δημόσια Δωρεάν Παιδεία για όλο τον λαό με συνελεύσεις, με τα 15μελή τους, με κινητοποιήσεις, καταλήψεις και οποίο μέσο είναι πιο πρόσφορο.

Δεν τρομοκρατούμαστε! Ο αγώνας μας είναι δίκαιος!

Σκίτσο των Σταμάτη Μ. μαθητή Γ΄ Λυκείου στο 1ο ΕΠΑΛ Αγίας Παρασκευής και Βαγγέλη Β. εργαζόμενου φοιτητή

ΣΕΝΑΡΙΟ & ΣΧΕΔΙΟ
Σταμάτης Μ. & Βαγγέλης Β.

Μάρτης 2021